

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
601 56 Brno, Joštova 8

ROZHODNUTÍ

Č.j.: S 564-R/04-513/140/VŠ

V Praze dne 6.10.2004

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 9.8.2004 ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., na základě návrhu uchazeče CCA Group a.s., se sídlem Škrétova 12, 120 00 Praha 2, jednajícího předsedou představenstva ing. Jiřím Lacigou, CSc., na přezkoumání rozhodnutí zadavatele Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, se sídlem U Nemocnice 2, 128 08 Praha 2, jednajícího ředitelem MUDr. Pavlem Horákem, CSc., MBA, o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži na „Komplexní řešení ekonomického informačního systému“, vyhlášené zadavatelem uveřejněním v Obchodním věstníku č. 16/04 pod zn. 190890-16/04 dne 21.4.2004, zadané podle ustanovení § 4 a násl. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.,

rozhodl takto:

zadavatel Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, se sídlem U Nemocnice 2, 128 08 Praha 2, porušil ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. tím, že o výběru nejvhodnější nabídky, jako nabídky, která nejlépe splňuje kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže rozhodl na základě zprávy o posouzení a hodnocení, ve které chybí stručný popis hodnocení podle § 37 odst. 1 písm. g) tohoto zákona a hodnocení neodpovídá hodnoceným údajům v nabídkách uchazečů, a proto se podle § 59 písm. a) cit. zákona rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 14.7.2004 **ruší** a zadavateli se ukládá provést nový výběr nejvhodnější nabídky do jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Uveřejněním v Obchodním věstníku č. 16/04 pod zn. 190890-16/04 vyhlásil dne 21.4.2004 zadavatel Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, se sídlem U Nemocnice 2, 128 08 Praha 2, jednajícího ředitelem MUDr. Pavlem Horákem, CSc., MBA (dále jen „zadavatel“) na základě ustanovení § 4 a násl. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných

zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“) obchodní veřejnou soutěž na „Komplexní řešení ekonomického informačního systému“.

Do konce soutěžní lhůty stanovené podmínkami obchodní veřejné soutěže doručilo svoje nabídky pět uchazečů, jedním z nichž byl uchazeč CCA Group a.s., se sídlem Škrétova 12, 120 00 Praha 2, jednajícím předsedou představenstva ing. Jiřím Lacigou, CSc. (dále jen „uchazeč“).

Na základě zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 13.7.2004 rozhodl zadavatel dne 14.7.2004 o výběru nejvhodnější nabídky a svoje rozhodnutí o výběru uchazeči jako přílohu dopisu zn. PO 1417/2004, s datem doručení 16.7.2004, oznámil.

Dne 22.7.2004 vznesl uchazeč proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky námitky, které byly zadavateli doručeny dne 23.7.2004.

Statutární orgán zadavatele oprávněnost uchazečem vznesených námitek dne 29.7.2004 přezkoumal a zčásti jim vyhověl. Rozhodnutí o námitkách bylo uchazeči doručeno dne 30.7.2004.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel dne 9.8.2004, stejně tak i zadavatel, návrh uchazeče ze dne 6.8.2004 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky; prvně uvedeným dnem bylo zahájeno správní řízení ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona.

Uchazeč ve svém návrhu uvádí, že dle jeho názoru zadavatel porušil ustanovení § 39 odst. 1 zákona, neboť vlastně formálně uchazeči pouze zaslal rozhodnutí zadavatele dle ustanovení § 38 zákona s průvodním dopisem, který však nelze považovat ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona za oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, a to rovněž z formálních důvodů, nikoli pouze z důvodů nedostatků obsahu (když původně chybělo označení uchazeče na druhém a třetím místě). Zadavatel následně sice dopisem ze dne 23.7.2004 formálně k námitkám uchazeče doplnil označení uchazečů, kteří se umístili na prvním až třetím místě včetně nabídkových cen, nicméně se se shora uvedenou námitkou nevypořádal, resp. se k ní nevyjádřil.

V bodě 5 podmínek zadání obchodní veřejné soutěže se uvádějí kritéria hodnocení nabídek, ta však byla při hodnocení nesprávně aplikována, čímž došlo k porušení § 34 a 35 zákona, uvádí dále uchazeč. Celkové nabídkové ceně byla přisouzena váha 25% a každé dílčí kritérium s příslušnou přidělenou relevancí mělo být členem hodnotící komise bodováno v rozmezí 1 až 10 bodů. Způsob hodnocení nabídkové ceny je dle názoru uchazeče v rozporu se zadavatelem zvolený hodnotícími kritérii. Dané bodování bylo jistě zadavatelem zvoleno, aby bylo schopno postihnout různé výše nabídkových cen. Při daném ohodnocení byl však tento princip porušen, což v konečném důsledku vedlo k celkově zkresleným výsledkům hodnocení nabídek. Uchazeč má za to, že výše nabídkové ceny je v podstatě kritérium exaktní a dané bodování mělo být přiděleno zásadně poměrně k výši nabídkové ceny. Nicméně nelze mít za to, že tato kritéria byla dodržena, když někteří členové komise pro posouzení a hodnocení nabídek nejvyšší nabídkové ceně přidělili plných 10 bodů, ačkoli je tato cena o celých cca 10 milionů korun vyšší než cena nabídnutá uchazečem. Proporcionalita

přidělených bodů ve vztahu k nabídkové ceně tedy nebyla dodržena. Není tedy zřejmě pravdivé tvrzení zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách, že poměr cen odpovídá dosaženým bodům. Nabízí se otázka, jak je možné, že výsledný aritmetický průměr dosažených bodů jednotlivých uchazečů tak „přesně“ odpovídá, pokud hodnocení provádělo více osob, navíc s hodnotícími „excesy“ jednotlivých členů. Je rovněž s podivem, proč nabídka o nejnižší nabídkové ceně nedostala plných deset bodů, ale jen v „průměru 9,5 bodů. Při zachování proporcionality měla nejnižší nabídková cena dostat logicky nejvyšší možný počet bodů. Jedná se o zcela netransparentní přístup některých členů hodnotící komise, přičemž závěry této komise byly zadavatelem převzaty. Uchazeč považuje dané hodnotící kritérium za neobjektivní a nepřezkoumatelné a tudíž odporující uvedeným ustanovením zákona, a to i přesto, že nabídky měly být hodnoceny podle ekonomické vhodnosti.

Z krátkého nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek uchazeč usuzuje, že právě ti členové, kteří neproporcionálně posoudili cenové hledisko, tak použili opačnou neproporcionálnost pro hledisko vhodnosti řešení. Při tom, komise si nenechala řešení předvést, ani si nevyžádala žádné doplňující informace, aby tito členové mohli zodpovědně přidělit uchazečově řešení minimum bodů a naopak přidělit konkurenčnímu dražšímu řešení téměř maximum bodů. Z těchto důvodů se uchazeč domnívá, že někteří členové komise z důvodu přístupu k hodnocení nabídek z hlediska jejich ceny mohli být podjatí ve smyslu § 32 zákona.

Uchazeč dále ve svém návrhu uvádí, že z důvodu pochybností o způsobu hodnocení nabídek, které vyvstaly po doručení rozhodnutí zadavatele o námitkách, dne 5.8.2004 požádal prostřednictvím svého pověřeného zaměstnance vybaveného řádnou plnou mocí o nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Vedoucí legislativně právního odboru zadavatele však na přímý dotaz, zda umožní uchazeči nahlédnout do zprávy sdělil, že mu nahlédnutí neumožní, což učinil s odůvodněním, že uchazeč do zprávy již dříve nahlédl. Tímto postupem zadavatel porušil ustanovení § 37 odst. 2 zákona. Uchazeči tak bylo upřeno právo na to, aby si mohl ověřit všechna tvrzení uvedená v rozhodnutí o námitkách (zákon neuvádí nic o tom, že by toto právo příslušelo uchazeči pouze jednou).

Na závěr uchazeč navrhuje, aby Úřad rozhodl tak, „že zadavatel vyloučením uchazeče z další účasti na veřejné zakázce porušil zákon a že rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ruší a zadavateli se ukládá provést nový výběr“.

Spolu s dokumentací o zadání veřejné zakázky obdržel Úřad dne 13.8.2004 i stanovisko zadavatele, datované dne 12.8.2004.

Ve svém stanovisku zadavatel rekapituluje svoje rozhodnutí o námitkách, které se v zásadě shodují s námitkami uváděnými uchazečem v jeho návrhu, aby se poté vyjádřil k návrhu samotnému.

K uchazečem uváděnému porušení ustanovení § 39 odst. 1 zákona zadavatel opakuje, že námitce uchazeče o tom, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky neuvedl uchazeče na druhém a třetím místě, včetně uvedení nabídkové ceny, v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 zákona vyhověl rozhodnutím o nápravě a to tím, že vydal opravné oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, které má náležitosti stanovené zákonem.

Pokud jde o hodnocení nabídkové ceny, zadavatel ve svém stanovisku poukazuje na skutečnost, že uchazeč v návrhu uvádí, že někteří členové komise přidělili nejvyšší nabídkové

ceně plných 10 bodů, přičemž nejvyšší počet bodů byl 6, jak vyplývá ze zprávy z jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek, resp. z tabulky hodnocení nabídkových cen jednotlivými členy komise, která je součástí této zprávy. I další argumenty uchazeče, jako je proporcionalita, údiv nad „přesností“ aritmetického průměru, či dosažení „jen průměru 9,5 bodu“ jsou dle zadavatele neopodstatněné.

K domněnce uchazeče o podjatosti některých členů komise ve smyslu ustanovení § 32 odst. 2 zákona, která podle názoru uchazeče vedla k nesprávnému posouzení kritéria „Vlastnosti a vhodnost nabízeného řešení pro VFN, funkcionalita, možnost rozšíření, možnost integrace EIS do informačního systému zadavatele“, zadavatel uvádí, že všichni členové komise stvrdili svým podpisem prohlášení o nepodjatosti v souladu s ustanovením § 32 odst. 1 zákona, zadavateli není známo, že by vznikl důvod k podjatosti některého z členů komise v průběhu její činnosti a ani u zadavatele nevznikla pochybnost o nepodjatosti některého člena komise podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona. Komise využila nabídky uchazečů a nebyla povinna si nechat předvést řešení uchazeče, ani vyžadovat doplňující informace. Při hodnocení nejvíce využila kapitoly 7.1.2.5 (strana 24 – 26) nabídky uchazeče, kde uchazeč sám uvádí, že požadavky zadavatele na funkcionalitu pokrývá z části a nabízí následné doplnění během dvou etap implementace (3x doplní funkcionalitu v 1. etapě a 17x doplní funkcionalitu ve 2. etapě a to vše z 31 požadavků).

K stížnosti uchazeče, že vedoucí legislativně právního odboru zadavatele odmítl dne 5.8.2004 umožnit opětovně nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zadavatel ve svém stanovisku podrobně vylíčil okolnosti, za kterých pověřená pracovnice uchazeče dne 23.7.2004, tj. v poslední den lhůty, ve které bylo možno podat námitky proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, uskutečnila nikým a ničím neomezována nahlédnutí do výše uvedené zprávy včetně jejích příloh s tabulkami hodnocení jednotlivých kritérií. Poté, co si učinila potřebné poznámky a některá dílčí hodnocení konzultovala telefonicky, doručila však osobně zadavateli námitky v předem připravené a zalepené obálce.

Dne 5.8.2004, uvádí dále zadavatel, požádala tatáž pracovnice uchazeče telefonicky o opětovné nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek s tím, že si potřebuje opsat zprávu a hodnotící tabulky. Na to jí bylo vedoucím legislativně právního odboru zadavatele sděleno, že nahlédnutí do zprávy již bylo uchazeči umožněno, a dále doporučeno, aby se statutární orgán uchazeče na případném opakovaném nahlédnutí dohodl se statutárním orgánem zadavatele. Tím byl hovor ukončen.

Na závěr svého stanoviska zadavatel uvádí, že vychází-li z jazykového výkladu ustanovení § 37 odst. 2 zákona, musí být uchazeči umožněno „nahlédnout“ nikoliv nahlížet do zprávy. Uchazeči bylo nahlédnutí umožněno v plné míře, přičemž nebyl časově nijak omezován. Zadavatel nemůže nést odpovědnost za to, že uchazeč ve své námitce uvedl tvrzení vycházející pravděpodobně z jiných informačních zdrojů než je zpráva o posouzení a hodnocení nabídek s jejími přílohami, čemuž nasvědčuje skutečnost, že námitky byly sepsány před nahlédnutím do zprávy.

Podle ustanovení § 58 zákona jsou účastníky řízení:

- a) zadavatel,
- b) uchazeč,
- c) STAPRO s.r.o., Perštýnské nám. čp. 51, 530 02 Pardubice, jednající jednatelem ing. Zdeňkem Jirsou,

- d) TESCO SW a.s., Jeremenkova 1142/42, 772 00 Olomouc – Hodolany, jednající místopředsedou představenstva Josefem Tesaříkem a členem představenstva ing. Svatoplukem Benešem.

Uvedeným účastníkům řízení oznámil Úřad dopisem Č.j.: S 564-O/04-513/140/VŠ ze dne 23.8.2004 zahájení správního řízení.

Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 57 a násl. zákona napadené rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 14.7.2004. Ve správním řízení Úřad provedl podle ustanovení § 32 a § 34 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů s odvoláním na ustanovení § 61 zákona zjišťování a dokazování obsahem dokumentace o zadání veřejné zakázky, obsahem návrhu na přezkoumání rozhodnutí a obsahem stanoviska zadavatele, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel porušil zákon.

Jak již shora uvedeno, zadavatel dne 14.7.2004 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a svoje rozhodnutí o výběru uchazeči jako přílohu dopisu zn. PO 1417/2004, s datem doručení 16.7.2004, oznámil. Názor uchazeče, že zadavatel porušil ustanovení § 39 odst. 1 zákona, „neboť vlastně formálně uchazeči pouze zaslal rozhodnutí zadavatele dle ustanovení § 38 zákona s průvodním dopisem“, který však nelze považovat ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona za oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, nenalézá oporu v zákoně. Ustanovení § 39 odst. 1 věta první zákona totiž stanoví, že „Zadavatel je povinen v zadávací lhůtě oznámit všem uchazečům, pokud nebyli ze soutěže vyloučeni, své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky včetně údajů o vybraném uchazeči a nabídce podle odstavce 2“. Zaslal-li zadavatel své rozhodnutí jako přílohu výše uvedeného dopisu uchazeči, bezesporu splnil svoji povinnost oznámit své rozhodnutí o výběru, resp. jím zasláné rozhodnutí o výběru je oznámením o výběru ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 zákona.

V čl. 5. Způsob hodnocení nabídek podmínek zadání obchodní veřejné soutěže zadavatel stanoví, že „Nabídky budou hodnoceny podle ekonomické vhodnosti (každé dílčí plnění samostatně) pomocí více kritérií v sestupném pořadí dle stupně významu:“, aby jako v pořadí první z celkového počtu sedmi kritérií hodnocení uvedl „Vlastnosti a vhodnost nabízeného řešení pro VFN, funkcionalita, možnost rozšíření, možnost integrace EIS do informačního systému zadavatele (váha 30%)“ a jako v pořadí druhé „Celková nabídková cena včetně DPH (váha 25%)“. V závěru tohoto článku podmínek zadání obchodní veřejné soutěže pak zadavatel stanoví, že „Hodnotí se každá dílčí část veřejné zakázky samostatně. Každý člen hodnotící komise boduje kritéria v rozmezí 1 – 10 bodů. Součet bodů příslušného kritéria bude vynásoben příslušným váhovým koeficientem. Součet takto upraveného počtu bodů za všechna kritéria určí jeho pořadí v celkovém hodnocení. Nejvhodnější nabídkou bude nabídka, která takto získá nejvyšší počet bodů“.

Uvádí-li uchazeč ve svém návrhu, že někteří členové komise pro posouzení a hodnocení nabídek přidělili nejvyšší nabídkové ceně „plných 10 bodů, ačkoli je tato cena o celých cca deset milionů korun vyšší než cena nabídnutá uchazečem“, neodpovídá to skutečnosti. Z tabulek hodnocení pomocí jednotlivých kritérií jednotlivých dvanácti členů komise je zcela patrné, že nabídka s nejvyšší předloženou nabídkovou cenou 26 464 505,18 Kč uchazeče Siemens Business Services spol. s r.o. byla při hodnocení pomocí výše uvedeného druhého kritéria hodnocení polovinou členů komise hodnocena nejvýše 6 body, průměrné hodnocení všech členů komise činilo 5,416 bodu. Nabídka uchazeče s nejnižší nabídkovou cenou 14 994 000 Kč byla při hodnocení pomocí téhož kritéria hodnocena osmi

členy 10 body, třemi členy 9 body a jeden člen hodnotil tuto nabídku 7 body. Průměrné hodnocení všech členů komise činilo u nabídky uchazeče jím v návrhu uváděných 9,5 bodu.

Úřad musí konstatovat, že uvedení členové komise pochybili tím, že nejnižší nabídkové ceně nepřisoudili nejvyšší počet bodů. Pakliže zadavatel pro hodnocení pomocí výše uvedeného druhého kritéria hodnocení („Celková nabídnutá cena včetně DPH (váha 25%)“), stejně tak jako pro ostatní kritéria hodnocení podle ekonomické vhodnosti, stanovil bodový systém v rozmezí 1 – 10 bodů, neznamená to, že nabídka s nejvyšší nabídkovou cenou musí být členy komise hodnocena výlučně 1 bodem. Hodnocení ostatních nabídek bylo naopak všemi členy komise provedeno zcela proporcionálně. Pro úplnost na tomto místě Úřad uvádí, že člen komise, který hodnotil nabídku uchazeče 7 body, hodnotil výše uvedenou nabídku s nejvyšší nabídkovou cenou 5 body.

Námítka uchazeče je důvodná.

V této souvislosti je nutno zdůraznit, že při hodnocení nabídek podle kritéria nabídková cena se nabídková cena jako zcela objektivně vyhodnotitelné kritérium hodnotí vždy podle její výše, a to tak, že jako nejvhodnější je vždy hodnocena nabídková cena nejnižší.

Pro informaci orgán dohledu uvádí, že jedním z možných způsobů objektivního vyhodnocení výše nabídkových cen je jejich srovnání podle matematického vzorce

$$a = x : y \cdot z$$

kde x označuje nejnižší nabídkovou cenu, y nabídkovou cenu hodnocenou a z maximální počet bodů, kterého lze v rámci daného kritéria dosáhnout. Výsledná hodnota „ a “ se násobí vahou daného kritéria a pro celkové zhodnocení nabídky sčítá s hodnotami přidělenými nabídce v ostatních kritériích vynásobených vždy odpovídající vahou kritéria. Výsledná hodnota se poté vynásobí vahou daného kritéria. Uvedený vzorec lze použít i např. v případě jiných matematicky porovnatelných kritérií pro hodnocení nabídek.

Usuzuje-li uchazeč ve svém návrhu, že právě ti členové komise, kteří „neproporcionálně“ posoudili cenové hledisko byli podjatí ve smyslu ustanovení § 32 zákona, což se projevilo tím, že „použili opačnou neproporcionálnost pro hledisko vhodnosti řešení“, jedná se o úsudek, který nemá opodstatnění. Z tabulek oněch čtyř členů komise, kteří namísto 10 bodů hodnotili nabídku uchazeče pomocí výše uvedeného druhého kritéria hodnocení 9, 9, 7 a 9 body totiž vyplývá, že pomocí výše uvedeného prvního kritéria hodnocení („Vlastnosti a vhodnost nabízeného řešení pro VFN, funkcionalita, možnost rozšíření, možnost integrace EIS do informačního systému zadavatele (váha 30%)“) hodnotili nabídku uchazeče 5, 5, 4 a 4 body, přičemž průměrné hodnocení všech členů komise činilo 4,666 bodu, výše uvedenou nabídku s nejvyšší nabídkovou cenou pak hodnotili 8, 7, 9 a 8 body přičemž průměrné hodnocení všech členů komise činil 8,166 bodu a nejvhodnější nabídku uchazeče STAPRO s.r.o. s nabídkovou cenou 24 993 544 Kč hodnotili 9, 8, 9 a 9 body, přičemž průměrné hodnocení všech členů komise činilo 9,416 bodu. Uvedené hodnoty jednoznačně prokazují, že hodnocení oněch čtyř členů komise, stejně tak jako ostatních členů komise je prosté podjatosti, nezakládají důvod k podjatosti některého z členů komise v průběhu její činnosti, ani pochybnost zadavatele o nepodjatosti některého z členů komise ve smyslu ustanovení § 32 odst. 2 zákona. Všichni členové komise rovněž učinili písemné čestné prohlášení zadavateli o své nepodjatosti ve smyslu ustanovení § 32 odst. 1 zákona.

Poukazuje-li uchazeč ve svém návrhu na to, že komise si nenechala v rámci hodnocení pomocí výše uvedeného prvního kritéria hodnocení „řešení předvést ani si nevyžádala žádné doplňující informace“, je nezbytné zdůraznit, že takový postup není povinností komise.

Úřad konstatuje, že členové komise při hodnocení nabídek nepostupovali podle zadavatelem stanoveného a zveřejněného způsobu hodnocení v souladu s ustanovením § 35 zákona. Komise hodnotila nabídky podle ekonomické vhodnosti pomocí zadavatelem stanovených a v podmínkách zadání obchodní veřejné soutěže předem vyhlášených sedmi kritérií hodnocení se stupněm jejich významu a rovněž předem stanoveného a vyhlášeného bodového systému hodnocení. Hodnocení však nebylo zcela objektivní.

Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahuje výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, podepsána byla všemi členy komise. Součástí zprávy je tabulka celkového hodnocení nabídek s jejich pořadím, jakož i tabulky hodnocení jednotlivých členů komise.

Uchazeč dále v návrhu uvádí porušení ustanovení § 37 odst. 2 zákona tím, že mu zadavatel neumožnil opětovné nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek Úřad konstatuje, že uvedenou skutečnost se v průběhu správního řízení nepodařilo prokázat, mimo jiné i proto, že uchazeč nepředložil na podporu svého tvrzení žádné důkazy. Na základě uvedených skutečností Úřad konstatuje, že neshledal porušení § 37 odst. 2 zákona zadavatelem.

S odkazem na všechny shora uvedené skutečnosti, jimiž bylo ve správním řízení prokázáno, že zadavatel svým rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 14.7.2004 zákon neporušil, Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, Joštova 8, 601 56 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Rozhodnutí obdrží:

1. Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, U Nemocnice 2, 128 08 Praha 2, jednající ředitelem MUDr. Pavlem Horákem, CSc., MBA
2. CCA Group a.s., Škrétova 12, 120 00 Praha 2, jednající předsedou představenstva ing. Jiřím Lacigou, CSc.
3. STAPRO s.r.o., Perštýnské nám. čp. 51, 530 02 Pardubice, jednající jednatelem ing. Zdeňkem Jirsou
4. TESCO SW a.s., Jeremenkova 1142/42, 772 00 Olomouc – Hodolany, jednající předsedou představenstva Josefem Tesaříkem a členem představenstva ing. Svatoplukem Benešem